

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ
ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย
อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร

IMPLEMENTING THE LOCAL DEVELOPMENT PLAN OF TAMBON
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION: A CASE STUDY OF SONGPUEAY
ORGANIZATION OF TAMBON SONGPUEAY IN KHAMKHUEAYKAEW,
YASOTHON PROVINCE

¹ณัฐพล ศรีหิน, ²สิริภาพรรณ ลีภัยเจริญ และ ³อรทัย เลียงจินดาถาวร

¹Nattapon Srihin, ²Siripapun Leephaijaroe and ³Orathai Liengjindathaworn

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ประเทศไทย

Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand

¹nattapon.sG63@ubru.ac.th

Received : July 07, 2023; Revised: July 25, 2023; Accepted: August 10, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ไปสู่การปฏิบัติ และเพื่อเสนอแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย ตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำนวน 366 คน และปลัด, หัวหน้าสำนักปลัด, เจ้าหน้าที่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย จำนวน 12 คน ใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการ

¹ นิสิต, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบด้วย t- test One way ANOVA และ Multiple Regression และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และบรรยายแบบพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ จำนวนตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการประเมินผล และปัจจัยการบริหารจัดการด้านระบบการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนรูปแบบของการบริหาร และด้านทักษะความสามารถมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ 3) แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ จากข้อค้นพบว่า แนวทางการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ ติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์, แผนพัฒนาท้องถิ่น, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The research aimed to study the achievement level of implementing the local development plan of Tambon Songpueay Administrative Organization in Kamkhueankaew of Yasothon, to examine the factors that affected the achievement of the local development plan and to propose the guidelines to upgrade or improve the achievements. The population in the study was 366. They were local residents of Tambon Songpueay, chief officer of the local organization, head of a chief officer's office, and personnel of local municipality. The samples used in the study were 12 individuals. The research instruments were a questionnaire and an interview. Statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, multiple regression, content analysis and a descriptive method. The research findings were as follows. 1) The achievement level of implementing the development plan of Songpueay local organization was at a high level. 2) As classified by the personal factors, it was found that people who were different in sex, age, educational levels, occupations and incomes held no different views on the

achievement of implementing the local development plan of the local body. Additionally, they did not have different views concerning the people's participation, implementation, benefits, assessment, management, and skills on the local development. 3) The guidelines to improve the achievement of the plan implementation by the local administrative organization in the study could be briefly described as follows: the policy on the plan implementation should be clear and transparent. The public should be allowed to participate in the planning. Focus should be on operation, follow-up and assessment to achieve maximum, effective and sustainable consequence.

Keywords: Achievement, Local Development Plan Tambon Administrative Organization

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น มีความเป็นอิสระในการบริหารงานและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะการบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง โดยเฉพาะเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น (ธรรมรัตน์ ศัลยวุฒ 2559)

การออกพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอน และกระบวนการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณ และอัตรากำลังของส่วนกลางลงสู่ราชการส่วนภูมิภาคไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกำหนดระยะเวลา และเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริงซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนที่สูงขึ้นมีอัตรากำลังมากขึ้นรวมทั้งมีภารกิจ และหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นตามกันไปด้วยจากผลการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการวางแผนการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทาง ในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสถานการณ์ที่เป็นจริงและแนวทางในการบรรลุนพื้นฐานของการรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้อง สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ปัญหาและความต้องการของประชาชน การวางแผนมีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากเป็นแผนพัฒนาที่จะมุ่งไปสู่สถานการณ์ที่ต้องการให้ เกิดขึ้นในอนาคตเป็นกรอบในการกำหนดทิศ

ทางการพัฒนามุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่าง เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง (สิทธิธวัชท์ วารุณสหรัชฌณ 2559)

การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือภาพในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ แผนพัฒนาท้องถิ่นจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนหรือเป็นกรอบแนวทางในการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงานโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทิศทางที่สอดคล้องและประสานสนับสนุนในจุดหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหาและความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้วยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด (เสรี วรพงษ์ 2558)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กและมีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอกำแพงแสน จังหวัด ยโสธร มีเขตพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมทั้งตำบลสงเปือย จัดตั้งขึ้นเพื่อบริการสาธารณประโยชน์ในเขตพื้นที่ ตลอดจนรวมทั้งการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อไม่ให้งานซ้ำซ้อน มีหน้าที่พัฒนาตำบลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การอาชีพ สาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างถนนสายหลัก การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น จัดรถบรรทุกน้ำ ช่วยเหลือพื้นที่แห้งแล้ง การใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น เช่น จัดให้มีสถานที่พักผ่อน สวนสาธารณะ การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งจารีตประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยมีแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การกำหนด จุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจ และแนวทางการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมาย อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงานโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีทิศทางที่สอดคล้อง และประสานสนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหาและความต้องการ ได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด หลักการสำคัญที่ถือเป็นหัวใจของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นก็คือการกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา และกำหนดแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่การบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หากไม่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจนแล้วการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปเรื่อย ๆ เมื่อมีปัญหาหรือความต้องการเกิดขึ้นก็จะกำหนดแนวทางการดำเนินการซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหาอย่างซ้ำซ้อน และไม่มีที่สิ้นสุดแล้วยังอาจทำให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้นจนเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแก้ไขได้ (องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย 2561)

จากการศึกษารายงานผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2561) พบว่าด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง โดยสภาพปัญหาที่จะต้องทำการแก้ไขด่วน ได้แก่ ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมา พบปัญหาหลายอย่าง เช่น ประชาชนไม่ได้ให้ความสนใจใน

กระบวนการมีส่วนร่วมเท่าที่ควร ปัญหาประชาชนขาดการเข้าร่วมประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อวางแผนทางโครงการพัฒนาตำบล เนื่องจากต้องออกไปทำนา ทำสวน ปัญหาประชาชนไม่เข้าใจขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ปัญหาองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนเข้าร่วมวางแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง ปัญหาจากประชาชนบางกลุ่มว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเฉพาะในกลุ่มของตน เป็นต้น ในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ได้มีการปฏิบัติตามแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแนวทางในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การ จะเห็นได้อย่างชัดเจนจากงานจัดทำบริการสาธารณะ การให้ผู้แทนประชาคมมีส่วนร่วมในการตรวจการจ้างในงานก่อสร้าง สาธารณูปโภคในเขตองค์กร แต่ในบางครั้งที่การดำเนินโครงการหรือการจัดบริการสาธารณะกลับพบปัญหาหลายประการ เช่น การจัดทำบริการสาธารณะที่ไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน การดำเนินการจัดบริการสาธารณะเป็นไปด้วยความไม่ยุติธรรม การจัดสรรบริการสาธารณะให้แต่ละพื้นที่ไม่เท่าเทียมกัน ประชาชนไม่สามารถใช้บริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง เกิดความไม่คุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรบางอย่าง แม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล จะได้ทำการประเมินผลการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์การประเมินการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากข้อมูลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำไปปรับปรุงการดำเนินงานการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาซึ่งประโยชน์สุขของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ไปสู่การปฏิบัติ
3. เพื่อเสนอแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาความสำเร็จและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำนวน 4,308 คน (ข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย 2565) กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่

มีอายุ 18 ปี ขึ้นไปเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลสงเปือย ตำบลสงเปือย อำเภอลำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร จำนวน 366 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของยามาเน่ (Yamane, อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร 2542) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากร โดยแบ่งประชากรออกเป็นหมู่บ้านต่าง ๆ จำนวน 9 หมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก กำหนดรหัสข้อมูล แล้วจึงบันทึกข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วย t – test One way ANOVA และ Multiple Regression

ระยะที่ 2 สร้างแนวทางการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ กลุ่มเป้าหมาย คือ ปลัด, หัวหน้าสำนักปลัด, เจ้าหน้าที่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลสงเปือย รวมทั้งสิ้น 12 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จัดกลุ่มข้อมูล เลือกข้อมูลที่มีความถี่ในการปรากฏซ้ำมากที่สุด แล้วเขียนบรรยายแบบพรรณนา (Descriptive Method)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายและผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วมากำหนดเป็นกรอบโครงสร้างและแนวทางการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ

ผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยไปสู่การปฏิบัติ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยไปสู่การปฏิบัติ

ผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยไปสู่การปฏิบัติ	ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น		แปลผล
	\bar{X}	SD	
1. องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยมีความรับผิดชอบต่อการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้	4.30	.68	มากที่สุด
2. องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยสามารถตัดสินใจนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา	4.37	.70	มากที่สุด
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยมีการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ทำให้ผลงานมีคุณภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์	4.40	.71	มากที่สุด

ผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลลงไปสู่การปฏิบัติ	ระดับผลสัมฤทธิ์ของการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น		แปลผล
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดลำดับ ความสำคัญของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ทำให้เป็นไปตาม ความเร่งด่วนและช่วงเวลาได้เป็นอย่างดี	4.33	.69	มากที่สุด
5. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดหาทรัพยากร ที่จำเป็นต่อดำเนินงานโครงการได้อย่างเหมาะสม	4.30	.73	มากที่สุด
6. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถใช้ทรัพยากรที่มี อยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่พื้นที่	4.23	.72	มากที่สุด
7. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสรุปและจัดทำ แผนการปฏิบัติงานประจำปีไว้เป็นอย่างดี	4.32	.70	มากที่สุด
8. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีช่วยในการดำเนินงานอย่างเต็มศักยภาพ	3.76	.88	มาก
9. ผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นที่ยอมรับของประชาชน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	3.99	.90	มาก
10. ผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลได้รับการยอมรับจากองค์กรประเภท เดียวกัน	3.89	.95	มาก
11. ผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นที่ยอมรับของบุคลากรภายในองค์กร	4.23	.71	มากที่สุด
รวม	4.19	.57	มาก

จากตารางที่ 1 ระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลลงไปสู่การปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ทำให้ผลงานมีคุณภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.40$) องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถตัดสินใจนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา ($\bar{X}=4.37$) องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดลำดับความสำคัญของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ทำให้เป็นไปตามความเร่งด่วนและช่วงเวลาได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.33$) องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสรุปและจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปีไว้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.32$) องค์การบริหารส่วนตำบลมีความรับผิดชอบต่อการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นต่อดำเนินงานโครงการได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.30$) องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่พื้นที่ และผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ยอมรับของบุคลากรภายในองค์กร ($\bar{X}=4.23$) ผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยเป็นที่ยอมรับของประชาชน ($\bar{X}=3.99$) ผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยได้รับการยอมรับจากองค์กรประเภทเดียวกัน ($\bar{X}=3.89$) และองค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยมีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีช่วยในการดำเนินงานอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X}=3.76$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงการมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	.95	.13		7.00	.00*
1. ด้านการตัดสินใจ	.30	.03	.34	7.88	.00*
2. ด้านการดำเนินงาน	.14	.03	.17	3.75	.00*
3. ด้านการรับผลประโยชน์	.13	.05	.14	2.58	.01*
4. ด้านการประเมินผล	.33	.05	.37	6.50	.00*

R = .782, R² = .611, Adjusted R Square = .608, F = 196.092, Sig = .000

จากตารางที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R ระหว่างตัวแปรอิสระ "การมีส่วนร่วมของประชาชน" และตัวแปรตาม "ผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ" ซึ่งเท่ากับ 0.782 ดังนั้น อิทธิพลของปัจจัยการบริหารจัดการกับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่า R Square เท่ากับ 0.611 หรือ ร้อยละ 61.1 จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่า มีตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ มีจำนวน 4 ตัวแปร คือ ด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านการรับผลประโยชน์ และด้านการประเมินผล

ตารางที่ 3 แสดงปัจจัยการบริหารจัดการมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	.84	.12		6.90	.00*
1. ด้านระบบการดำเนินงานขององค์กร	.21	.03	.25	6.69	.00*
2. ด้านรูปแบบของการบริหาร	.14	.03	.17	3.75	.00*
3. ด้านทักษะความสามารถ	.45	.03	.53	13.20	.00*

R = .824, R² = .679, Adjusted R Square = .676, F = 263.449, Sig = .000, * = P < .05

แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสองเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ พบว่า แนวทางการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติควรมีการกำหนด นโยบายที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ ติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนได้อย่างแท้จริง ควรมีการเตรียมความพร้อม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อค้นหาสาเหตุ ปัญหาและแนวทางแก้ไขให้ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของคนในชุมชน โดยการประชุมประชาคมภายในหมู่บ้าน เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมกันอภิปราย ระดมความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปนำมากำหนดเป็นแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ และกำหนดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้านโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น คำแนะนำหรือการทักท้วงต่อการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือความบกพร่องผ่านช่องทางต่าง ๆ

3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ สำรวจการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อโครงการหรือกิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนภายในท้องถิ่นดีขึ้น และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิจารณาผลลัพธ์ที่ได้จากโครงการหรือกิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำขึ้นมีความคุ้มค่ากับงบประมาณในการดำเนินงาน

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เป็นการมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินโครงการ กิจกรรมต่างๆที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้ เป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน และประชาชนในชุมชน ในการสนับสนุนและพิจารณาการดำเนินงานที่ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แล้วค้นหาแนวทางแก้ไขต่อไป และเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการ ร่วมแสดงข้อคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทาง มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสารเมื่อเห็นความผิดปกติของการดำเนินการและเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบรายได้ รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดทำงบประมาณในโครงการต่างๆให้เกิดความโปร่งใส

นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยกระบวนการบริหารจัดการ ได้แก่

1. ด้านระบบการดำเนินงานขององค์การ คือ องค์การมีความคุมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ องค์การมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานทางการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ องค์การมีการนำผลจากการติดตามประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปปฏิบัติ ไปปรับปรุงและพัฒนา

ให้มีประสิทธิภาพ และสร้างคณะทำงานแบบบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อให้ทางการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ด้านรูปแบบของการบริหาร จัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อทำหน้าที่วิเคราะห์และประเมินผลการจัดการขยะมูลฝอย โดยเฉพาะตามนโยบายและเป็นการปรับปรุงหรือพัฒนาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด หน่วยงานการสั่งการให้บุคลากรปฏิบัติงานมีความชัดเจนไม่คลุมเครือ หน่วยงานมีระบบการสั่งการแบบทางการโดยเน้นลายลักษณ์อักษรเป็นหลัก หน่วยงานมีการสั่งการให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการดำเนินงานอย่างชัดเจน และพัฒนาและปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของประชาชนในชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถวิเคราะห์ ตัดสินใจ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาได้และมีวิธีการสร้างแรงจูงใจส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

3. ด้านทักษะความสามารถ คือ ส่งเสริมให้บุคลากรมีทักษะ ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ มีความมุ่งมั่นตั้งใจและรับผิดชอบ เอาใจใส่ต่อหน้าที่ พร้อมทั้งทุ่มเทในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี โดยเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในแต่ละช่องทางได้เป็นอย่างดี และจัดฝึกอบรมเฉพาะทางให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญในการให้บริการด้วยทักษะความรู้และประสบการณ์

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือยไปสู่การปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริสร บัญญัติ และธนิสา โรจนตระกูล (2558) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วน ตำบลคูม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของประชาชนในการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคูม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสิทธิศักดิ์ สีทธาภิต (เสนา) (2561) การศึกษาการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่าระดับพนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ไปสู่การปฏิบัติ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านการรับผลประโยชน์ และด้านการประเมินผล และปัจจัยการบริหารจัดการทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านระบบการดำเนินงานขององค์การ ด้านรูปแบบของการบริหาร และด้านทักษะความสามารถมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิณฑทัต นอขุนทด (2556)

ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสามแฉก จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการวางแผนที่มีผลต่อการบริหารจัดการ ได้แก่ การจัดทำแผนในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ การประชาสัมพันธ์ถึงภารกิจขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนได้ทราบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนอย่างชัดเจน ส่วนปัจจัยด้านการดำเนินงานที่มีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านวิธีปฏิบัติงาน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และพบว่าปัจจัยด้านส่วนงานที่ปฏิบัติ ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนงาน และภาวะความเป็นผู้นำ มีผลต่อการบริหารจัดการองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในด้านการวางแผน บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์วิธีปฏิบัติงาน ประเมินผล และภาวะผู้นำส่วนในปัจจัยอื่น ๆ ไม่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา จันทร์ทรง (2558) การศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงใหญ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มี ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงใหญ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าโดยภาพรวมประชาชนมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการและการมีส่วนร่วมในการประเมินผลตามลำดับ โดยในด้านการมีส่วนร่วมการร่วมรับผลประโยชน์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รู้สึกภูมิใจเมื่อโครงการต่างๆ ก่อให้เกิดประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ในท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกกิจกรรมหรือโครงการที่จะพัฒนาท้องถิ่น ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีส่วนร่วมกับคณะกรรมการชุมชนคัดเลือกตัวแทนขึ้นมาเป็นผู้นำในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนหรือแสดงความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาท้องถิ่นสมาชิกสภา หรือผู้บริหาร ถึงผลการดำเนินงานของกิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น

2. แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสองเปือย อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ พบว่า แนวทางการสร้างผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ ติดตามและประเมินผล ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อค้นหาสาเหตุ ปัญหาและแนวทางแก้ไข ให้ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของคนในชุมชน โดยการประชุมประชาคมภายในหมู่บ้าน เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมกันอภิปราย ระดมความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปนำมากำหนดเป็นแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ และกำหนดเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้านโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น คำแนะนำ

หรือการทักท้วงต่อการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือความบกพร่องผ่านช่องทางต่างๆ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ควรมีการสำรวจการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อโครงการหรือกิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนภายในท้องถิ่นดีขึ้น และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิจารณาผลลัพธ์ที่ได้จากโครงการหรือกิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำขึ้นมีความคุ้มค่ากับงบประมาณในการดำเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อเป็นการมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินโครงการ กิจกรรมต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้ เป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน และประชาชนในชุมชน ในการสนับสนุนและพิจารณาการดำเนินงานที่ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ แล้วค้นหาแนวทางแก้ไขต่อไป และเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการ ร่วมแสดงข้อคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทาง มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสารเมื่อเห็นความผิดปกติของการดำเนินการและเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบรายได้ รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดทำงบประมาณในโครงการต่างๆ ให้เกิดความโปร่งใส ซึ่งสอดคล้องกับจริยญา จันทรทรวง (2558) การศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงใหญ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงใหญ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง และมีความสม่ำเสมอ เช่น ประชาศข่าวทางวิทยุกระจายเสียง ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ในท้องถิ่นก่อนจะมีการตัดสินใจวางแผนพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจังมากกว่าที่เป็นอยู่ ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติการ ควรให้การสนับสนุนประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มทำกิจกรรมโดยมีการระดมทรัพยากร ได้แก่ เงิน คน ทรัพยากรธรรมชาติ วัสดุ อุปกรณ์ที่อยู่ในหมู่บ้านเพื่อดำเนินการรวมกลุ่ม ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้ตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรักษาผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของท้องถิ่นตน ควรส่งเสริมให้ความรู้ด้านสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับในการพัฒนาด้านต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการพัฒนาโครงการในตำบลเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ในโครงการพัฒนา และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ควรสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผลการทำงานและตรวจสอบผลการดำเนินงานในโครงการหรือกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับฟังการแถลงผลการดำเนินงาน และให้ข้อเสนอในโครงการเคลื่อนที่ประเภทต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น และควรส่งเสริมให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในทุกโครงการ

ในส่วนกระบวนการการบริหารจัดการซึ่งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดยโสธร ไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย ด้านระบบการดำเนินงานขององค์การ ด้านรูปแบบของการบริหาร และด้านทักษะความสามารถ สอดคล้องกับการศึกษาของพระมหาสิทธิศักดิ์ สิทธาภริโต (เสนา) (2561) การศึกษาการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า แนวทางการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ คือ ผู้บังคับบัญชาและบุคลากรในองค์กรควรให้ความสนใจในการดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติงาน และช่วยแก้ไขปัญหาเมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงาน เปรียบเสมือนทุกคนในองค์กรเป็นครอบครัว และควรส่งเสริมให้พนักงานทุกคนอยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เห็นอกเห็นใจ ผลการปฏิบัติงานก็จะออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ ควรบริหารจัดการเรื่องอำนาจหน้าที่งานที่รับผิดชอบให้เหมาะสมจัดคนให้เหมาะกับงาน การกระจายงานให้เหมาะสมกับความสามารถของพนักงาน ผู้บังคับบัญชาควรส่งเสริมให้พนักงาน ได้ร่วมประชุม ฝึกอบรม ศึกษาน เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาความรู้ความสามารถอยู่เสมอ ควรจัดโครงการอบรมเกี่ยวกับธรรมะเข้ามาขัดเกลาควรมีการวางแผนงานที่จะประยุกต์ใช้หลักธรรมเข้ามาในการปฏิบัติงาน และจัดหาเวลาที่เหมาะสมลดขั้นตอน ในการปฏิบัติงาน เพื่อคัดกรองผู้มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรปรับเงินเดือนของพนักงานให้เหมาะสมกับปริมาณงานและความรับผิดชอบ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติการมีส่วนร่วม ของประชาชนด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินงาน ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการประเมินผลและปัจจัยการบริหารจัดการด้านระบบการดำเนินงานขององค์การ ด้านรูปแบบของการบริหาร และด้านทักษะความสามารถมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติ

แนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย อำเภอกำแพงแก้ว จังหวัดยโสธรไปสู่การปฏิบัติ ควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินการ ติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2561). *การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- จริญญา จันทร์ทรง. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงใหญ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธรรมรัตน์ ศัลยวุฒิ. (2559). *การสำรวจและประมวลผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรงปีงบประมาณ 2561 องค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- ประคอง วรรณสุด. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่นนัท นอขุนทด. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- พระมหาสิทธิศักดิ์ สิทธิชาติ (เสนา). (2561). *การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ศิริธร บุญจ้อย และธนัสถา โรจนตระกูล. *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลคู่ม่วง อำเภอบางระกา จังหวัดพิษณุโลก*. รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 2 (394 - 407). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2558.
- สิทธิ์นันท์ วารุณสหรัชภณ. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลลาดจินดา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี วรพงษ์. (2558). *การประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของเทศบาลนครอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.